CAP 8 / Dumne-zeul genetician si sangele albastru

Un lucru foarte curios in scrierea sfanta este grija extrema pe care dumne-zeul biblic a avut-o pentru persoanele care conduceau poporul sau atunci cand acestia trebuiau sa aibe urmasi. Pentru dumne-zeu nu a contat niciodata numarul impresionant de concubine pe care acestia il aveau, ci numai persoana care trebuia sa le daruiasca urmasi cu o anumita trasatura genetica. Din acesta cauza, acestia trebuiau sa faca aliante matrimoniale in cadrul propriilor familii cu rude extrem de apropiate, pentru a nu pierde aceste trasaturi genetice la care dumne-zeu tinea foarte mult. Cea mai importanta trasatura genetica a unei persoane este sangele sau, care desi arata identic cu sangele oricarei vietuitoare de pe pamant, are particularitati unice, deoarece nici un individ nu are ADN-ul identic cu al altei persoane. Din acesta cauza, linia de sange este una dintre cele mai importante pentru a reusi sa obtii rase cu anumite particularitati exceptionale. Biblia abunda de povestiri in care insusi dumne-zeu ii obliga pe alesii sai sa se casatoreasca cu rude de primul sau de al doilea grad, ca de exemplu frati vitregi, verisori primari, fiice cu propii tati sau nepoti cu matusi. Din acesta cauza, impreunarile dintre rudele apropiate puteau genera noi trasaturi genetice pentru conturarea vreunei rase a parte, pe care dumne-zeul genetician dorea sa o obtina.

In cartea lui Tobit, acesta ii explica fiului sau Tobie, cum dumne-zeu nu numai ca este de acord cu uniuni sexuale incestuase, ci ordona tuturor celor alesi sa se cotarceasca in sanul familiei. Tobit 4/12” Păzeşte-te, fiule, de orice desfrânare! Să-ţi iei femeie din seminţia tatălui tău, şi să nu-ţi iei femeie străină, căci noi suntem fii de prooroci. Părinţii noştri din vechime sunt Noe, Avraam, Isaac şi Iacov. Adu-ţi aminte, fiule, că ei cu toţii şi-au luat femei din mijlocul fraţilor lor şi au fost binecuvântaţi în fiii lor, şi urmaşii lor vor moşteni pământul.” Ati inteles cine va mosteni pamantul? Cei cu sange albastru, nu toti nerozii cu genunchii rupti de stat in pozitia caprei.

Mi se pare o ipocrizie fara margini sa impui anumitor oameni sa se casatoreasca cu persoane atat de apropiate din punct de vedere al gradului de rudenie, iar apoi sa asasinezi locuitorii a doua orase de mare importanta, ca Sodoma si Gomora pe motiv ca acestia sunt perversi sexuali. Ma rog, nimic nu ma mai mira la cretorul crestinilor, care isi impune legile cu forta, dar numai pentru cei care ii rupeau lui bilutele. In randurile de mai jos, o sa va delectez cu cele mai josnice si perfide moduri in care creatorul ordona supusilor sai sa se impreuneze pentru a forma hibrizii alesi pentru poporul sau sfant. Voi incepe cu Avraam.

Avraam s-a stabilit in localitatea Gerar. Regele acestui loc, Abimèlech o ia pe Sarai sotia lui si o duce acasa la el cu gandul de a face o partida de amor impreuna, deoarece Avraam i-a spus ca aceasta este sora sa. Dumne-zeu ii atrage atentia lui Abimèlech ca face ceva care lui nu ii este pe plac, de aceea, regele o duce pe femeie de unde a luat-o pentru ca a inteles ca Avraam este sotul ei. Cand regele o duce pe Sarai inapoi, il intreaba indignat pe sotul acesteia de ce l-a mintit. Avram ii raspunde: Facerea 20/11-12”eu mi-am zis: probabil nu este frica de dumnezeu in aceste locuri si ma vor omori din cauza sotiei mele, dar ea este intr-adevar sora mea, fiica tatalui meu dar nu si fiica mamei mele, si a devenit sotia mea.” Vedeti, pe langa faptul ca umbla cu cioara vopsita, Avraam este cel pe care dumne-zeu il considera o victima, desi este el cel care a mintit un om care nu i-a vrut raul niciodata.

Un alt exemplu imposibil de acceptat, datorita legilor morale impuse gloatei de catre stafie, se intampla cu Lot, nepotul lui Avram si cu cele doua fiice ale sale. Dupa distrugerea Sodomei, oras in care traia Lot, acesta impreuna cu fiicele sale scapa din holocaust ajutati de domne-zeu. Fericiti ca au supravietuit, se refugiaza intr-o grota din muntii Zoor. Zilele trec, iar fiicele lui Lot realizeaza ca toti oamenii fusesera ucisi de dumne-zeu o data cu cetatile si asezamintele lor. Povestea biblica vrea sa ne facem sa credem ca fetele lui Lot se gandesc ca vor ramane fara mostenitori si atunci decid sa-l imbete pe batranul lor tata pentru a se culca cu el, desi adevarul este altul. Fiicele lui Lot vor sa aiba copii care vor purta in vene sangele albastru al tatalui si bunicului lor. Facerea

19/33-34: „si au imbatata pe tatal lor cu vin in noaptea aceea, intrand fata cea mare sa doarma cu el, iar acesta nu a simtit nici cand s-a culcat nici cand s-a sculat ea. Iar a doua seara cea mare a zis catre cea mica: iata ca eu am dormit asta-noapte cu tatal meu; hai sa-l imbatam si in noaptea aceasta si sa intrii si tu sa dormi cu el ca sa ridicam urmasi tatalui nostru.” Vedeti, fetele sunt mandre ca vor avea urmasi exact de la tatal lor, care avea ceva ce dumne-zeul genetician ii pusese in corp. Copii zamisliti de ele au ajuns capeteniile unor popoare foarte importante: Moabiti si Ammoniti. Pentru odioasa lor fapta, dumne-zeu nu le pedepseste asa cum facea de obicei cu gloata. El nu ordona multimii sa arunce cu pietre in ele, nici nu le asasineaza pe loc si nici nu este nemultumit de acest comportament. Ba din contra, el le spune fetelor lui Lot, ca va face in asa fel incat fii lor sa devina oameni importanti.

O alta casatorie stranie este cea a lui Isaac fiul lui Avram. Ca de obicei, nici de aceasta data ipocritul creator nu are nimic impotriva, ba mai mult, este el cel care decide gradul de rudenie pe care il va avea Isaac cu sotia sa. Avram, ca oricare lingau al domnului, nu tine cont de cate persoane din popor au fost asasinate datorita legaturilor sexuale de acest fel, ci de ordinele care trebuiau respectate. Astfel, cand lui Isaac ii vine vremea de insuratoare Avram il trimite pe servitorul sau sa caute pentru el o nevasta din neamul lui, adica pe fiica fratelui sau Nacor, Facerea 24/2-3,7,10,12,15,48 “Atunci a zis Avraam către sluga cea mai bătrână din casa sa, care cârmuia toate câte avea: "Pune mâna ta sub coapsa mea Şi jură-mi pe Domnul Dumnezeul cerului şi pe Dumnezeul pământului că fiului meu Isaac nu-i vei lua femeie din fetele Canaaneilor, în mijlocul cărora locuiesc eu..... Domnul Dumnezeul cerului şi Dumnezeul pământului, Cel ce m-a luat din casa tatălui meu şi din pământul în care m-am născut, Care mi-a grăit şi Care mi S-a jurat, zicând: ţie-ţi voi da pământul acesta şi urmaşilor tăi, Acela va trimite pe îngerul Său înaintea ta şi vei lua femeie feciorului meu de acolo..... Apoi a luat sluga cu sine zece cămile din cămilele stăpânului său şi tot felul de lucruri scumpe de ale stăpânului său şi, sculându-se, s-a dus în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.... Şi a zis: "Doamne Dumnezeul stăpânului meu Avraam, scoate-

mi-o în cale astăzi şi fă milă cu stăpânul meu Avraam!..... Dar nu sfârşise el încă a cugeta acestea în mintea sa, când iată că ieşi cu urciorul pe umăr Rebeca, fecioara care se născuse lui Batuel, fiul Milcăi, femeia lui Nahor, fratele lui Avraam..... După aceea m-am plecat şi m-am închinat Domnului şi am binecuvântat pe Domnul Dumnezeul stăpânului meu Avraam, Care m-a povăţuit de-a dreptul, ca să iau pe fata fratelui stăpânului meu pentru fiul lui.”

Cu Iacov fiul lui Isaac istoria se repeta numai ca el trebuie sa se insoare cu una dintre fetele fratelui mamei sale, Labano. El se indragosteste de fiica cea mai mica a unchiului sau, dar cum cea mica nu se putea casatori inaintea celei mari, pacalit de unchiul sau, se casatoreste cu ambele lui fete, care erau verisoarele sale primare. Geneza 28/1-2” Atunci a chemat Isaac pe Iacov şi l-a binecuvântat şi i-a poruncit, zicând: "Să nu-ţi iei femeie din fetele Canaaneilor; Ci scoală şi mergi în Mesopotamia în casa lui Batuel, tatăl mamei tale, şi-ţi ia femeie de acolo, din fetele lui Laban, fratele mamei tale.”Geneza 29/1,9-11,14,16-18,20-21,23,25-28,” Sculându-se apoi, Iacov s-a dus în pământul fiilor Răsăritului, la Laban, fiul lui Batuel Arameul şi fratele Rebecăi, mama lui Iacov şi a lui Isav.... Încă grăind el cu pastorii, iată a venit Rahila, fiica lui Laban, cu oile tatălui său, căci ea păştea oile tatălui său. Văzând Iacov pe Rahila, fiica lui Laban, fratele mamei sale, şi oile lui Laban, fratele mamei sale.... Şi a sărutat Iacov pe Rahila şi şi-a ridicat glasul şi a plâns.... Iar Laban i-a zis: "Tu eşti din oasele mele şi din carnea mea".... Laban însă avea două fete: pe cea mai mare o chema Lia şi pe cea mai mică o chema Rahila. Lia era bolnavă de ochi, iar Rahila era chipeşă la statură şi tare frumoasă la fată. Lui Iacov însă îi era dragă Rahila şi a zis: "Îţi voi sluji şapte ani pentru Rahila, fata ta cea mai mică".... Şi a slujit Iacov pentru Rahila şapte ani şi i s-a părut numai câteva zile, pentru că o iubea. Apoi a zis Iacov către Laban: "Dă-mi femeia, că mi s-au împlinit zilele să intru la ea".... seara a luat Laban pe fiica sa Lia şi a băgat-o înăuntru şi a intrat Iacov la ea.... Dar când s-a făcut ziuă, iată era Lia. Şi a zis Iacov către Laban: "Pentru ce mi-ai făcut aceasta? Nu Îi-am slujit eu oare pentru Rahila? Pentru ce m-ai înşelat?" Răspuns-a Laban: "Aici la noi nu se pomeneşte să se mărite fata cea mai mică înaintea celei mai mari.

Implineşte această săptămână de nuntă şi-ţi voi da-o şi pe aceea, pentru slujba ce-mi vei mai face alţi şapte ani!" Şi a făcut Iacov aşa: a împlinit săptămâna de nuntă şi i-a dat Laban şi pe Rahila, fiica sa, de femeie.”

O alta casatorie stranie este cea a lui Giuda, fondatorul tribului Giuda de unde isi are originile Isus biblic. In povestea de mai jos, trebuie sa remarcam doua aspecte importante. Primul se refera la faptul ca familiile cu mai multi frati, trebuiau sa se supuna unei traditii scarboase si jenante. Daca unul din fratii mai mari se casatoarea dar nu avea copii, iar soarta facea ca el sa moara, atunci fratele lui mai mic trebuia sa se casatoareasca cu propria cumnata. Fii pe care acestia ii faceau se considerau fii celui mort, nicidecum fii fratelui in viata si al cumnatei sale. Al doilea aspect, tot la fel de scarbos ca si primul, este ca prima femeie care face meseria cea mai veche a pamantului, prostitutia, apare in Biblie, si este nora lui Giuda. Asa cum am sa va demonstrez mai departe, toate legile, uzantele, modul de a te comporta si de a te supune sunt porunci ale lui dumne-zeu pe care lumea pamanteana le perpetueaza in veci, crezand ca acesta este modul corect si unic de a te comporta. Dar sa vedem mai pe larg si acesta poveste in care legatura de sange este extrem de importanta pentru urmasii care trebuiau sa devina conducatori.

Giuda, se separa de cei 11 frati ai sai, se casatoreste, iar din acesta casatorie i s-au nascut trei fii: Er, Onan si Sela. Cand celui mare i-a venit vremea de insurat acesta se casatoreste cu o fata pe care o chema Tamar. Nefericirea face ca sotul sau, Er, sa moara foarte tanar fara sa lase urmasi. Giuda il casatoreste pe Onan, fiul lui cel mijlociu cu vaduva fratelui mai mare ca sa poata genera urmasi pentru frate lui mort. Numai ca Onan, Genesi 38/9 ”stiind ca urmasii nu vor fi ai lui cand intra la femeia fratelui sau, el varsa samanta jos ca sa nu ridice urmasi fratelui sau.” Din pacate si acest baiat al lui Giuda moare, iar Tamar a ramas in continuarie fara urmasi. Giuda se vede nevoit sa o libereze pe fata trimitand-o inapoi la parintii sai pana cand fiul lui cel mic va creste ca sa o poata casatori cu acesta. Dar vremea trece si Giuda nu isi tine promisiunea facuta fostei sale nurori. Vazand ca nu poate avea fii,

Tamar isi pune valul pe cap, se imbraca in prostituata ii tine calea socrului sau si profitand de faptul ca nu putea fi recunoscuta se culca cu el cerandu-i ca plata inelul sau de capetenie. Oamenii vad ca in timp, lui Tamar incepuse sa ii creasca burta si il anunta pe Giuda ca nora sa este insarcinata. Acesta o cheama la el sa ii explice cum s-a intamplat asa ceva, dar ea ii dovedeste ca copilul pe care il purta in pintece este al lui, cu ajutorul inelului. Bucuros de ceea ce aude Giuda zice: Facerea 38/ 26" Tamar e mai desteapta ca mine, pentru ca nu am dat-o de sotie lui Sela fiul meu."

Dar chiar si mult iubitul de dumne-zeu Moise provenea dintr-o casatorie stranie. Parintii sai erau amandoi sacerdoti, popi, din tribul lui Levi. Tatal Amram s-a casatorit cu matusa sa Iochebed de la care l-a avut pe Moise. Iesirea 6/20" Amram însă a luat de femeie pe Iochebed, fata unchiului său, şi aceasta i-a născut pe Aaron şi pe Moise, precum şi pe Mariam, sora lor."

Toate aceste personaje biblice sunt unele dintre cele mai cunoscute si mai iubite de domnul. Toate sunt persoane alese, indrumate si invatate de el in persoana si nici unul dintre ei nu au fost pedepsit pentru faptele pe care le faceau impotriva legilor pe care el le-a dat. Casatoriile intre frate si sora, intre veri de primul grad, intre tata si fiice sau intre nora si socru erau pedepsite cu moartea daca cei care le-ar fi facut nu erau alesii lui dumne-zeu. De ce? Pentru ca de atunci si pana in zilele noastre cei care ne-au condus au in vene sange albastru, sange extraterestru si nu se puteau amesteca cu sangele celor de rand. Aceasta legatura de sange albastru se mentine din antichitate pana in zilele noastre pentru ca asa zisul sange albastru este un sange particular. Cei alesi de dumne-zeul biblic sant de fapt fiinte hibride, rezultate prin incrucisarea unor specii diferite sau erau experimente de laborator asa cum se fac si in ziua de astazi. Oamenii pretiosi erau cei care aveau trasaturi genetice particulare pentru a se inmulti si crea trupuri noi, modificate genetic. Toti eroii biblici ale caror nume rasunatoare se repeta de generatii intregi, sunt de fapt personajele cu cele mai inalte ranguri din acele vremuri. Aceste modele "de bunatate si virtute" sant in realitate fii de regi, de popi, de

multe ori chiar fii de zei. Ei sunt toti abili luptatori, preparati din frageda pruncie la curtile regale unde erau mostenitori ai tronurilor. Obtineau mari victorii pentru ca erau ajutati de dumne-zeu si de garnizoana sa in persoana. Inainte de batalie, dumne-zeu ii invata planul de lupta si strategia militara cea mai avantajoasa pentru obtinerea victoriei. Acesta este motivul pentru care ei cunosteau cine va castiga lupta inainte de a incepe, dar si pentru ca aveau in fata planul de lupta si cea mai puternica tehnologia militara. Cine ar fi putut rezista la avansata si distrugatoarea tehnologie militara a "bunului" dumne-zeu?

Acum, dupa ce am vazut de ce erau asa de importanti Isaac, Iacov, Avram, Lot, Giuda si restul lingailor biblici, sa incercam sa intelegem cine erau ei cu adevarat, cum indeplineau voia domnului si cat de invatati erau in acele timpuri, fata de poporul nestiutor pe care il oropseau si il mentineau in sclavie, minciuna si durere. Vedeti, inca din antichitate cei care conduceau erau oameni care nu au iubit niciodata popoarele care ii urmau, pentru ca acestia reprezentau pentru ei doar carne de tun. Ei erau doar o gloata nestiutoare care avea nevoie de un tiran care sa ii conduca cu mana de fier, pentru ca altfel nu erau in stare sa isi faca singuri viata, la fel ca astazi. Nici un conducator important al omenirii, incepand din vechime si pana astazi nu a vrut binele omului, ci pe al dumne-zeului extraterestru care i-a creat si si i-a invatat cum sa domine asupra turmei umane. Acesta este si motivul pentru care oamenii sunt asemuiti in Biblie cu turma de oi, adica cu cel mai prost animal al planetei, fiindca oaia nu poate sa traiasca fara un sef, fara un lider.

Moise, Iosua, Gedeone, David sunt pentru biserica adevarate modele de urmat, persoane fara pata, pioase, credincioase, umile care au facut voia lui dumne-zeu. In realitate toti faceau parte din inalta stirpe regala, desi in Biblie sunt descrisi ca persoane umile, comune, nesemnificative, cu frica lui dumne-zeu. Toti sunt abili luptatori, mincinosi fara pereche, persoane fara scrupule, insensibili la durerile poporului pe care il conduceau. Din acele vremuri oamenii au inceput sa se ploconeasca in fata stapanilor, sa le linga bocancii si sa le suga labele jegoase astfel incat toti au inceput sa considere pozitia robului care sta in 4 labe, o

pozitie privilegiata, o pozitie de spiritualitate, de inalta puritate sufletesca. In acele vremuri ei se ploconeau in fata dumne-zeului extraterestru care era o fiinta in carne si oase ca si ei, astazi insa, cand el nu mai poate fi vazut, a lasat poporul cu sange albastru sa ii conduca turma care desi nu il mai vede, se taraste pe pamant la fel ca inainte, asteptand mai mult ca oricand ceva bun de la aceasta stafie nepamanteana.

Toti conducatorii hibrizi atat de iubiti de dumne-zeu, conduceau poporul spre indeplinirea dorintei lui de razboi si de supunere a oamenilor in fata sa. Din acesta cauza, atunci cand oamenii vorbeau cu ei sau cu ingerii stafiei spuneau mereu: “eu sunt robul tau”, sau “ce poruncesti slugii tale”, sau “tu esti stapanul meu” sau alte moduri in care isi sustineau pozitia de supusi, de sclavi.

Ascultati cum se umileste Iosua cand vede un inger luptator al domnului: Iosua 5/13”Aflandu-se Iosua aproape de Ierihon a cautat cu ochii ..si iata inintea sa un om; acesta avea in mana o spada ridicata. Iosua se apropie de dansul si il intreaba:”esti de-ai nostrii sau esti dintre dusmanii nostri?” iar acela a raspuns.” Eu sant capetenia ostirilor lui dumnezeu si am venit acum,” Atunci Iosua a cazut cu fata la pamant s-a inchinat si a zis:”Stapane ce poruncesti slugii tale?”” Acest fel de a se umili in fata divinitatilor este caracteristic tuturor oamenilor alesi de dumnezeu sa conduca poporul sau, ceea ce subliniaza inca o data pozitia de sclav ascultator, cu creierul spalat, pe care omul o are fata de aceste entitati.

Avram este unul dintre cele mai importante personaje ale Bibliei si este primul “suge pantofi” ai stafiei. Despre originea sa imperiala am vorbit deja, astfel incat nu mai putem afirma ca era un simplu pastor care face voia lui dumne-zeu. El facea parte din una dintre cele mai importante familii de sacerdoti-popi ai acelor vremuri, care conduceau lumea. Acesta este motivul pentru care era o persoana instruita, educata, cu mari capacitati militare, asa cum numai dumne-zeu stia sa aleaga.

Pentru dumne-zeul lui razbunator si crud face orice. Se casatoreste cu sora sa, seduce servitoarea sotiei sale cu care are un copil pe care il abandoneaza apoi in desert la indemnul lui dumne-zeu, isi duce copilul legitim pe munte ca sa-l sacrifice lui dumne-zeu, se casatoreste cu alta femeie cu care a avut sase fii, a avut zeci de concubine, ii da toate verile sale lui Isaac, iar pe ceilalti fii ii indeparteaza trimitindu-i spre orient dupa ce le-a dat ceva cacatisuri, pentru ca averea sa, sa nu ramana decat urmasului sau legitim.

Iosif fiul lui Isaac se casatoreste cu doua verisoare, seduce servitoarele sotiilor sale cu care are fii, ii fura fratelui sau dreptul de urmas la tron in fata tatalui sau orb si il pacaleste pe socru-sau timp 14 ani.

Moise este fiul unui popa si al unei preotese, care erau nepot si matusa, iar din aceasta bizara uniune, vine pe lume acest avorton. Iesirea 6/20 ne spune ca mama sa la putin timp dupa nastere, il pune intr-un cos de nuiele si il abandoneaza pe malurile Nilului pentru ca faraonul a ordonat moartea tuturor baietilor evrei. Problema este ca aceasta famile nu-l are numai pe Moise, ci si pe fratele lui, Arron, motiv pentru care este imposibil sa nu te intrebi de ce mama lor nu a facut acelasi lucru si cu el?

Adevarul este ca aceasta poveste este copiata dupa o alta poveste mult mai antica decat cea biblica, care isi are protagonistii tot pe malurile Nilului numai ca aceea erau alti zei. Ceea ce urmeaza este apogeul mintilor demente care au inventat aceasta mizerabila falsitate. Moise este gasit de catre fiica faraonului care il ia si il duce la curtea tatalui sau unde este crescut de faraon ca si cand bastardul ar fi fost propriul sau fiu. Pentru cat de simpatic ar pare happy end-ul acesta pentru Moise, eu refuz ca cred in bazaconii innodate si spoite de popalai. Adica printesa Egiptului, in loc sa stea in palatele sale aurite, in gradinile fara sfarsit ale curtii regesti printre miile de statui si fantani paradisiace, ce face??? Pleaca fara sa stie nimeni printre cracile si balariile Nilului, fara barca fara escorta de cadane, si ce sa vezi, tocmai ea il gaseste pe evreul parasit de parinti? Da ce noroc chior a avut bastardul Moise pe care nu

il gaseste asa oricine, ci chiar printesa egipteana!!! Interesant!! Taica-sau da o lege prin care trebuiau ucisi baietii evrei, iar ea aduce acasa beleua pe care, faraonul o creste ca pe fiul sau!!??

Inventia este interesanta pentru ca un fiu de rege-sacerdot nu putea fi crescut decat tot de un rege, dar stiti de ce? Pentru ca in acest fel dumne-zeu isi introduce bastardul exact la curtea celui mai mare imperiu al acelor vremuri, iar acesta putea sa stie tot ce se intampla acolo din interior, fara sa trezeasca suspiciuni, fiindca in acest fel spionul era cel mai bine acoperit. Crescut la curtea regelui egiptului el devine un om educat, un om instruit de catre cea mai inalta clasa a nobilimii. Era o persoana cunoscuta atat de evrei cat si de egipteni, era evreu dar si egiptean, fiul adoptiv al faraonului.

Biblia ne spune ca Moise fuge de la curtea faraonului cand ucide un egiptean pentru ca acesta batea foarte tare un evreu. Fuga sa din palatele aurite ale tatalui sau adoptiv este motivata de frica de a nu fie ucis de catre faraon fiindca il vazuse un egiptean cand infaptuia crima. Mah! Pai de ce trebuia sa se tema de persoana care a vazut omicidiul? El era fiul faraonului si nu putea sa aiba aceeasi pedeapsa ca toti ceilalti. Motivul nu e aceasta. El a tradat mainile care l-au crescut, era un ucigas si un tradator in ochii celor de la curtea egipteana. Moise a tradat egiptenii si a complotat cu dumne-zeul sau impotriva lor pentru ca el stia absolut tot ce se intampla la inalta curte a celui mai mare si bogat imperiu al lumii antice. Dupa ce fuge ca un las din Egipt, Moise, care era o persoana cu o inalta educatie, ne este descris ca un prostanac care nu prea putea sa vorbeasca, pentru ca, ca prin minune, uitase arta oratoriei pe care o invatase de mic copil. Dupa fuga sa de la curtea faraonului, ajunge atat de dobitoc incat din mare print, devine un amarat de pastor care pastea oile socrului sau Ietru. Cata vrajeala !!! Aceasta incapacitate a sa de a vorbi, l-a lovit exact cand isi reluase titlul de evreu, iar acest lucru era foarte important pentru ca intre timp, dumne-zeu isi aduce aminte ca Moise are un frate care fiind si el din neam de popi, trebuia sa devina popalaul evreilor, cel care spala mintile poporului ales. In acest fel Moise devine un nevleg, iar fratele sau un orator.

Moise a fost un ucigas care il ingroapa pe amaratul egiptean in nisip, un tradator in ochii faraonului care l-a crescut ca pe propriul copil, un asasin care care a distrus intregi orase impreuna cu locuitorii lor, un raufacator care a ucis cu sange rece milioane de femei, copii si barbati in numele dumne-zeului sau, un violator care mentine in viata 32.000 de fetite care trebuiau sa fie apoi violate si sodomizate de catre oamenii lui dumne-zeu. Distruge vitelul de aur, il face pulbere, il arunca in apa pe care o da apoi de baut oamenilor sai, isi instiga oamenii uni impotriva altora si din aceasta cauza 3000 de persoane au fost ucise de fratele sau Aarone. Cora era un alt sacerdot din adunarea preoteasca a lui Moise care considera ca nu doar Moise si fratele sau sant persoane importante in adunare, ci si el impreuna cu ceilalti. Pentru acest motiv, Moise il cheama in ajutor pe prietenul sau dumne-zeu care il omoara pe Cora si pe alti 200 de oameni intr-o secunda. Aceasta nemultumire a restului adunarii clericale, nu avea ca motiv importanta unora in comparatie cu ceilalti, ci faptul ca ei nu mai puteau suporta dictatura celer doi frati prieteni cu dumne-zeu. Cand poporul face vitelul de aur Moise cere iertare lui dumne-zeu pentru acesta fapta dar nu si pentru pacatul de a fi omorat 3000 de persoane nevinovate. Poporul murmura impotriva lui si nu se incredea deloc in el in fratele sau Aaron dar nici in dumne-zeul lor. Din aceasta cauza nu il ascultau si treceau mereu la cultul zeilor. Acesti popi asasini pedepseau ei poporul cand nu mai avea incredere in ei si in dumne-zeul lor mincinos si asasin. Acesta este modelul de umilinta si noblete al omului lui dumnezeu Moise.

Iosua a continuat razboiul „sfant” al dumne-zeului sau si al lui Moise, iar victoriile sale sant rezultatul tehnologiei inalte a lui dumnezeu. Chiavotul sau arca legii a daramat zidurile cetatii Gerico si a intors apele Iordanului, cu spada a scurtat spatiul si timpul pentru a putea invinge lupta impotriva gigantilor, si ca sa nu ne indoim ca totul era tehnologie belica fara precedent, dummne-zeu insusi arunca din cer cu pietre pentru a ucide toti dusmanii sai. Iosua, ca si inaintasii sai, este un criminal, un asasasin, un mincinos. A ucis cu sange rece un om care a pastrat o parte din prada de razboi pentru el, spanzura cinci regi, a exterminat toti locuitorii cetatilor pe care le-a cucerit, a ars Zoar si a asasinat alti 31 de

regi din teritoriile ocupate, a ars mareata cetate Gerico de unde a salvat doar o prostituata care i-a ajutat pe oamenii lui sa fie spioni. Iosua este o personalitate marcanta a razboaielor de cucerire ordonate de atotputernic datorita tiraniei, ferocitacii, lipsei de umanitate si mila fata de popoarele care au fost pacalite si distruse de fortele belice nevazute ale criminalului dumne-zeu.

Gedeone este un neindurator luptator asa cum numai dumnezeu stia sa aleaga si un alt erou al bisericii. Avea zeci de sotii, concubine si 70 de fii. Razboinicii lui dumnezeu, cand erau osteniti si nemancati, asa cum am vazut, veneau la el sa se refaca. A asasinat regii medianiti taindu-le capul, fura lunete si ornamente de la gatul camilelor celor cotropiti, a construit un esafod cu care s-a prostituat, a masacrat milioane de persoane care adorau alti zei, a generat un fiu crud ca si el care a asasinat cei 69 de frati pe care ii avea. Nu inteleg cum crestinii aproba fara sa clipeasca aceste atrocitati ca fiind fapte de vitejie care trebuiesc elogiate si cantate de turma behaitoare atunci cand popa ii ridica in slavi. Aveti conducatori de rahat??? Ridicati-i in slavi pentru ca sunt modelul dumne-zeului vostru prea-marit de la care au invatat cum sa faca sa controleze sclavii aflati intr-o puscarie fara gratii facand din paradisul lasat de Mama Natura, iadul pamantesc in numele unui dement.

Ooo, dar mai e si David, un om dupa inima lui dumne-zeu, al doilea rege dupa Saul, al tribului lui Giuda de unde se trage, dupa biblie, Cristos. Este un poligam cu zeci de femei adunate din toate natiunile, de care dumnezeu nu face nici un caz, un betiv care juca beat pe treptele castelului, facandu-i scarba uneia dintre sotiile sale, Mikal, care l-a dispretuit in inima sa, un tradator care voia sa indrepre armata impotriva conationalilor sai, un macelar care a torturat mii de femei si copii in numele dumnezeului sau, a violat sotia unui bun soldat pe care l-a omorat ca sa pastreze el femeia sa. A primit de la dumnezeu proiectul pentru constructia templului din Ierusalim, si apoi au complotat impreuna pentru uciderea altor miloane de persoane, cu care dumne-zeu nu era de acord, iar ipocritul creator ii spune apoi ” nu o sa fii tu cel care va construi templul meu pentru ca mainile tale sant pline de sange, va fi

fiul tau Solomon cel care o sa-l faca pentru mine.” Ce sa zic !!!! Asa dumne-zeu, asa turma patrupeda.

Toti acesti tirani, asasini, ipocriti, macelari, sant modelele biblice ale bisericii, oamenii supusi si idioti cu care dumne-zeu a dus la indeplinire planul sau de extirpare a adevaratei rase umane si inlocuirea sa cu avortonii hibrizi ai speciei de dobitoace care in proportie de 80 % populeaza astazi fata pamantului insangerat si se oglindesc in apa otravita care curge in el.. Oare un om cu cap ar putea urma si slavi aceste persoane si pe dumnezeul lor neomenesc? Cand valul va cade si veti vedea ca adevarul este un altul, adica acela pe care nu l-ati crezut, nu veti avea nici o scuza, pentru ca este o socoteala cand nu ai habar de nimic si alta cand nu crezi din principiu fiindca asa zice turma.

Gabriela Dobrescu-Secretele Bibliei